

[Holger Kristiansen.]

ligvis tage enhver Besparelse i disse overflødige, ja, skadelige Udgifter, som kan opnåas.

Vort Standpunkt i denne Sag er klart udtrykt i den Opfattelse, at Danmark kan ikke magte et militært Beredskab med Kampformaal for Øje. Vi har ingen Muligheder i saa Henseende, vi kommer til kort paa alle Omraader. Der er hverken de finansielle, industrielle eller befolkningsmæssige Forudsætninger til Stede her i Landet for Tilvejebringelse af et blot nogenlunde tidssvarende Militærapparat med krigsmæssige Formaal; og fik vi endelig tilvejebragt noget, der skulde ligne et kampdygtigt Forsvarsvæsen, vilde vi ikke have nogen Mulighed for at kunne anvende det i Krig, og mindst af alt vilde vi være i Stand til at holde Trit med den rivende Udvikling, som, hvis ikke Rustningsgal-skaben standses, vil sætte ind paa dette Omraade.

Vort Standpunkt søger dernæst sin Begrundelse i den Opfattelse, at vi ikke har Pligt til at forsøge det umulige. Vi staar beskyttet af Traktater og Folkeret, naar vi gaar til at ordne os med et Vagtkorps og en Statsmarine, som kan løse de beskedne Opgaver, vi naturligt har. Derfor gaar vi trygt ind i en saadan Ordning. Det er risikabelt, mener det ærede Medlem Hr. Parkov. Ja vel, Livet er jo forbundet med Risiko fra Dag til Dag. Enhver tænkelig Militærordning kan under de raadende Forhold i Verden have sin og har sin Risiko. Det, vi skal, er at vælge den Militærordning, som for os indeholder den mindste Risiko. Det er vor Opfattelse, at til den Ordning, som vi tilstræber, knytter der sig en langt mindre Risiko end til, hvad der hidtil er foreslaaet af militært Beredskab. Vi tilstræber en redelig Ordning, for hvilken der angives bestemt afgrænsede Formaal, hvorfor det ogsaa er muligt paa rimelig Maade at bestemme Omfanget baade med Hensyn til Materiel og med Hensyn til Penge.

Der er i Danmarks politiske Historie gennem det sidste halvt Hundrede Aar gennemført nogle Kamp- og Kompromis-Militærordninger, som har været til stor Skade. Ordningen af 1922 var i den Henseende ingenlunde bedre end de foregaaende. Dens Fædre har selv fældet den haardest mulige Dom over den, idet de allerede i 1927 fremlagde Forslag til en Omdannelse og gjorde det med den Motivering, at man nu vilde gennemføre en *ærlig* Forsvarsordning. Det var de samme Partier, som 5

Aar i Forvejen havde gennemført en Ordning efter deres eget Hoved uden at agte paa Raad og Advarsel fra anden Side, der nu laa i Strid om en Nyordning. Heldigvis kom der ikke noget Forlig i Stand den Gang; var det sket, havde vi i Dag haft en Ordning, der kostede Befolkningen en halv Snes Millioner mere om Aaret end den, vi nu har.

Det foreliggende Forslag angiver Formaalet, og der opstilles et Program for Vagtkorpset og Marinen. Er der Enkeltheder heri, som kunde ønskes anderledes, er jeg sikker paa, at Ministeren vil være villig til Forhandling; men Formaalet maalklart afstikkes, og Udgifterne tilpasses da naturligt derefter.

Og Formaalet ligger ganske klart; vi har ingen krigsmæssig Opgave, vi har ikke krigerske Eventyr for Øje, derom er alle enige. Vi har den Opgave at holde Orden ved vore Grænser og i vore Farvande, men vi har ikke den Opgave at stille et bestemt Militærkontingent til Raadighed. Vi har den Opgave at indrette os med væbnet Beredskab under Hensyn til vort eget Behov, og denne begrænsede Opgave kan løses fuldt ud ved Hjælp af et Beredskab som det foreslaaede.

Den kan det i lige saa høj Grad, som den gældende Ordning kan det for Jyllands og Fyns Vedkommende, og som Marinen kan det. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen citerede et væsentligt Afsnit af den Udtalelse, den kommanderende General har fremsat angaaende den nugældende Ordning, og ogsaa jeg vil gerne bede om Formandens Tilladelse til at citere en Passus af den kommanderende Generals Udtalelse. Den kommanderende General siger:

„Den formindskede jyske Styrke skønnes dog at kunne løse den begrænsede Forsvarsopgave at yde den sønderjydske Befolkning Beskyttelse mod Angreb af bevaabnede irregulære Styrker, der forsøger at overskride Grænsen.“

Bedre kunde det ikke siges, at det er Bevogtningsopgaven, den nuværende Ordning byder for Jyllands og Fyns Vedkommende. Kamp mod en organiseret Hær, hvis Formaal er at besætte Dele af vort Land, *kan* den Hær, som tilvejebringes efter den nugældende Ordning, ikke føre, den kan kun tage sig af irregulære Styrker, ganske paa samme Maade som det vil kunne ske efter den Ordning, der foreslaas her.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen spurgte, om Regeringen virkelig turde tage Ansvar for at gennemføre en Ordning som den foreslaaede under Hensyn til de uhyre urolige Tilstande i Verden. Jeg retter det